

Kraljiček.

Kraljiček je najmanjša ptičica v naših krajih. Imé kraljiček mu pristoji užé zaradi tega, kar ima na glavi rumeno čopasto kápico, ki se na solnci bleští kakor zlata kronica. Bog mu je dal prezalo oblačilce. Zgoraj ima namreč rumeno zelenkasto, a spodaj jasno sivo suknjico. Rumena kronica je ob stranéh črno zarobljena. Kljunček ima tenak in raven, nožici tenki in visoki, z ostrimi in zakrivljenimi krempljci.

Ta ptičica je nemirna kakor živo srebro; okretno in gíbično smuka med vejami, obeša se na-nje kakor senica ter se objéstno podí s svojci od drevesa do drevesa. Ta preljubeznjiv ptiček prebiva najrajše v jélovih in smerekovih gozdih, kjer si v vilicah na konci jélove veje splete jako umételjno gnezdo. Hrani se z vsakovrstnimi žužki, a zoblje tudi semenje. V jeseni je rad v družbi s senicami, priklati se v nižave in obiskuje naše vrte, kjer prav pridno obira metuljeva jajca in drugo mrčesovo zalego. Ostrejša zima ga zapodí v daljne južne kraje.

Kraljiček valí tudi po dvakrat na leto; prvič meseca velikega travna, drugič pa malega srpana.

Vjetega kraljička je težko vzdržati pri življenji, navadno kmalu pogine, vzlasti ako je sam.

Razne stvari.

Drobtine.

Izreki.

Vsak začetek je téžek.

Učí se, znal boš.

Lenoba vseh grdobóba.

Česar se Janezek ne naučí, tega Janezek ne zná.

Česar se v mladosti privádiš, tega se v starosti ne odvádiš.

Starost je treba častiti, mladóst je treba učiti.

Pridnega vsak rad imá, lenega vsak proč pehá.

V mladósti se úči várnósti.

Siromaštva se ti ni treba sramovati.

Dobro imé je boljše nego li zlató in bogastvo.

Ogenj in slama naredita požár.

Rédno življenje je najboljše zdravilo.

Uganka za kratek čas.

Na sv. večer, ko so bili vsi domači okolo mize in so s pozlačénimi lešnjiki, orehi in jabolki kinčali jaslice, reče Jožek, najstarejši izmed otrok, naj uganejo, kaj imá v roci. „To, kar imam v roci, kupil sem včera,“ reče, „in sem domóv prinesel, a videl tega vender še nisem. Tudi prodajalec, pri katerem sem to stvar kupil, ni je videl še nikoli, in da-si je dolgo v izložbi na oknu ležala, vender je tudi memogredočih še nobeden ni videl. Predno je to stvar trgovec v roke dobil in tudi pozneje, predno sem jo jaz dobil, imelo jo je mnogo ljudi v rokah, ali nihče je ni videl. Jaz vam bom zdaj to nevidljivo stvar pokazal, in ko jo bote videli, potlej je zopet ne bo nihče več videl. Kaj je tedaj to, kar držim v roci?“ — Ker nobeden izmed nazočih ni mogel povedati, kaj ima v roci, stare Jožek v roci držéč oreh ter